

هُوَ الْأَبِي - ای دوستان رحمانی، این خاکدان فانی منزل جعدان بی وفاست و آشیان خفاشان نابینا.

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

هُوَ الْأَبِي

ای دوستان رحمانی، این خاکدان فانی منزل جعدان بی وفاست و آشیان خفاشان نابینا. ظلمتکده تاریک است و آتشکده نار نفی و نفاق هر دور و نزدیک. شرابش سرابست و عذبش عذاب. شهدهش زهر است و مهرش قهر. گشایشش ضیق است و بخشایشش بخل بر اهل توفیق. سریر شهریاریش لحد ضریحست و تخت کامرانیش سنگ سخت کریه. نجومش رجومست و قصورش قبوره. نورش ظلماتست و سرورش سكرات. پس جمال قدم و اسم اعظم روحی لتراب اقدام احبائه الفدا در این جهان تأسیس بنیان جاودانی بجهت احبای خویش فرمود و در این عالم ترابی مدارج و معارج صعود بملکوت الهی نصیب فرمود و از این روزنه صغیر ابواب فلک اثر بگشود تا این طیور بال و پر آلوده بآب و گل را باوج عزت قدیمه پرواز دهد و این نفوس پزمرده را بروح حیات ابدیه زنده فرماید. صفیری از ملاء اعلی زد شور و نشور در جوق طیور افتاد برخی بقوت آن صفیر تا ملکوت ربّ قدیر پرواز نمودند و بعضی بالی گشودند و پری زدند ولی بوبال ملال و کلال مبتلا گشتند و برخی بکلی جناح را در طین ضلال

ORIGINAL

AUDIO

غرق نمودند. پس ای طیور حدیقه وفا شهپر تقدیس بگشائید و بقوت این صغیر تا ملکوت ابی پرواز
نمائید و البهآء علیکم یا احبآء الرحمن ع

